XV. évf. 6. szám, 2003. november – december

MARANATHA

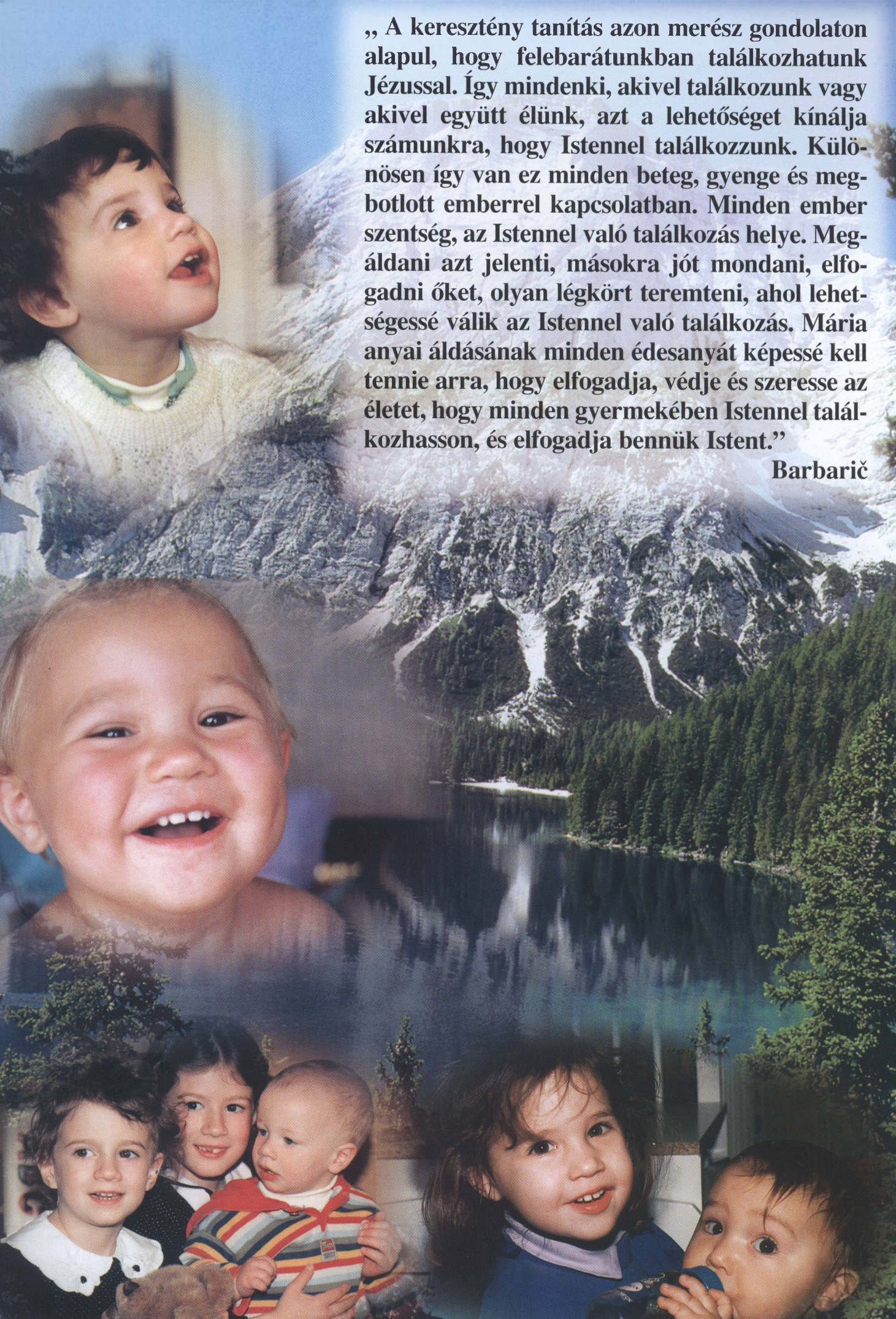
Jöjj el, Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Teimel Éva: Találkozás az Úrral

Martin Müller: Én vagyok Mária

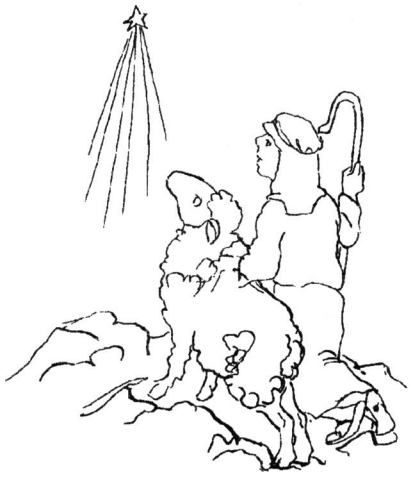
„ A keresztény tanítás azon merész gondolaton alapul, hogy felebarátunkban találkozhatunk Jézussal. Így mindenki, akivel találkozunk vagy akivel együtt élünk, azt a lehetőséget kínálja számunkra, hogy Istennel találkozzunk. Különösen így van ez minden beteg, gyenge és megbotlott emberrel kapcsolatban. Minden ember szentség, az Istennel való találkozás helye. Megáldani azt jelenti, másokra jót mondani, elfogadni őket, olyan légkört teremteni, ahol lehetségessé válik az Istennel való találkozás. Mária anyai áldásának minden édesanyát képessé kell tennie arra, hogy elfogadja, védje és szeresse az életet, hogy minden gyermekében Istennel találkozhasson, és elfogadja bennük Istent."

Barbarič

JÖN AZ ÚR...

Amikor a római császárok hatalma a legsúlyosabban nehezedett rá a világra... amikor a kegyetlenség, a csalás, a császári udvar korrupciója és erkölcstelensége a legsötétebb volt... amikor a szabadság elérésére szervezett emberi tervek mind vérbe fulladtak... akkor halkan, csendesen belépett a világ történelmébe Isten Fia... a Messiás.

Senki nem tudott Róla, csak két szegény ember, Mária és József; később a pásztorok és a három királyok! Emberi értelem ezt nem tudja felfogni, hogy a hatalmas Isten egy csendes éjszakán, egy kicsi gyermek képében belépett az emberi történelembe, és kezdte átrendezni a koordinátákat, más lett a magasság és a mélység, megváltozott a szélesség és a hosszúság! Ahol egy nagy erősségű mágneses tér keletkezik, ott az anyag átrendeződik, sőt az emberi szervezetben is változások keletkeznek.

Ez a kicsi gyermek vonzani kezdte az embereket. Először a napkeleti bölcseket, talán több száz kilométer távolságból; később, amikor felnőtt, az apostolokat és az emberek ezreit. Azóta tart ez az átrendeződés. Van, aki elutasítja, sőt menekül Tőle; van, aki száz veszélyen keresztül is siet Hozzá, hogy láthassa Őt és felkínálja Neki ajándékul a szívét. Talán ma is angyalok járnak láthatatlanul szerte a világon az üzenettel: Menjetek, vár az Üdvözítő, Ő a „Messiás és az Úr" (Lk 2,12). Aki meghallja lelke mélyén a hívó szót, elindul és boldogan találja meg Szabadítóját és Urát.

Ha Jézussal találkozol, a sötétség szétoszlik és minden ragyogni kezd. Szemed fénylővé válik, lépéseid könnyűek lesznek, lelked ujjong. Szíved örömmel telik meg és úgy érzed a tavaszi nap melege süt rád. Isten Atyád lett; otthonod a mennyei ország, ahol várnak rád; Jézus a barátod és Megváltód; a Szentlélek a vezetőd és Vigasztalód.

Lehet, hogy sötétben vagy még, de bízzál, a fény közeledik! Figyeld az angyal halk lépteit! Várd Isten csodálatos megjelenését és munkálkodását! Istenünk ma is jóságos Isten, be akarja tölteni legmélyebb vágyaid! Ne engedd, hogy a félelem megkötözzön, bízd rá magad teljesen! Higgy az élő Isten jelenlétében, hiszen a megtestesülés üzenete az, hogy közel van hozzád az Úr! Szeret téged, szívén viseli minden gondodat.

Meggyőződésem, hogy a sötétség hatalma a legsúlyosabban nehezedik rá a mai világra. Úgy mint 2000 évvel ezelőtt, a legmélyebbre süllyedt az ember: a kegyetlenség, az erkölcstelenség, a gonoszság, a korrupció, a hazugság, az erőszak által. Most várható az az óra, amikor Istennek olyan hatalmas megnyilatkozásait érjük meg, amelyet a világ még soha nem tapasztalt. Nem a háborús veszélyektől, vagy a földrengéstől, vagy az életszínvonal csökkenésétől kell félni, hanem a szívünk ürességétől! A mai idők súlyos próbatételei között egyetlen dologgal kell törődnünk: az Istennel való kapcsolatunkkal! **Kell nekünk – mint egy falat kenyér – a Jézusban való hit és bizalom. Arra a békére van szükségünk, amit egyedül csak Ő adhat meg nekünk.**

A ma keresztényének egyetlen feladata: hittel nézni Istenre, akitől életünket kaptuk! Aki egyszülött Fiát küldte el nekünk, hogy megszabadítson a sötétségtől. Őrá nézni, aki közelebb áll hozzánk, mint saját magunk! Ez a bizalomteli rátekintés azért fontos, mert mi szeretünk gyakran másfelé tekinteni. Amikor a családi problémákra, feszültségekre, anyagi nehézségekre, betegségekre, fájdalmakra figyelünk, akkor ezeknek olyan hatalmuk lehet gondolataink felett, hogy elfelejtünk Istenre tekinteni. Azt gondoljuk, nagyobbak a problémák, mint Isten hatalma. Megfeledkezünk segítségül hívni Őt. Elfelejtjük, hogy a gonosz hatalmakkal szemben kevés az emberi erő. **Amikor az élet a legkilátástalanabb – Isten ott van és kész segíteni. Hatalmával egy pillanat alatt elsöpörhet minden veszedelmet.** Így várjuk, ezzel a bizalommal november hónapban, majd az ádvent homályában, hogy megszülessék szívünkben a fény, mert eljött a világ Világossága és minden sötétség meg fog szűnni!

Katona István
főszerkesztő

»Amikor eljön az, akinek el kell jönnie« (Jn 4,25)

Isten az embernek egyszerre csak kicsit mutatja meg magát. Az egész üdvösségtörténet az eljövendő Isten története. Mindig Ő az, aki jön, még ha nem érkezett is el teljességében.

Van azonban eljövetelének egy olyan pillanata, amelyet a többi eljövetelek csak előkészítettek és hírül adtak. Eljövetelének órája:

a Megtestesülés.

A Megtestesülés által oly módon jelenik meg a világban, oly teljesen, hogy ez elhomályosítja minden előző érkeztét. Isten Krisztusban lesz emberré. Isten oly világos és kézzelfogható módon jelenik meg, hogy fölborít minden rá vonatkozó megelőző, bonyolult eszmefuttatást.

„A láthatatlan és meg nem érinthető Isten láthatóvá és tapinthatóvá vált Krisztusban."

Mindez annyira gyökeres fordulatot jelent, hogy ettől kezdve az istenhit minden problémája a Jézusban való hit problémája lesz.

Ha igaz, hogy Jézus Isten, minden világos; ha ezt nem tudom elhinni, minden ismét homályba borul. Maga a Biblia is homályba borul, és az ember a siratófal előtt könnybe lábadt szemmel várakozik egy olyan jövendölésre, ami nem létezik, helyesebben nincs többé időpontja, helye, temploma, tere, hazája.

A Megtestesülésben való hit azt jelenti: hisszük, hogy Isten ember lett, köztünk lakozott; a Jézusba, mint Isten Fiába vetett hit pedig mindenek előtt a Bibliába vetett hitet jelenti.

Ez a Biblia pedig Őróla beszél: hírül adta születését (Iz 7,14), megjelölte születése helyét (Mik 5,1-3), szabatosan meghatározta származását, ismertette genealógiáját (Iz 7,11), jelezte, hogyan fog viselkedni az emberek között (Iz 8,23; 9,1.49.58), elmondta, milyen lesz jelleme, miben leli tetszését, mennyire szegény lesz, hogyan bánnak vele, hogyan árulják el...

Izaiásé az ecset; szinte ötödik evangéliumnak nevezhetjük:

„Úgy nőtt fel előttünk, mint a hajtás,
és mint a gyökér a szomjas földből.
Nem volt sem szép, sem ékes (hiszen láttuk),
...
Megvetett volt, utolsó az emberek között,
a fájdalmak férfia, aki tudta, mi a szenvedés;
megvetett, akit nem becsültünk sokra.
Bár a mi betegségeinket viselte,
és a mi fájdalmaink nehezedtek rá
...
Igen, a mi bűneinkért szúrták át,
a mi gonoszságainkért törték össze:
az Ő sebei szereztek nekünk gyógyulást..."

Ki ez a gigász, aki áthalad az egész üdvösségtörténeten, aki jelen van Isten népe vándorlásának minden szakaszában, akire a népek várakoznak, aki Emmanuel, Velünk lévő Isten, az Úr Fölkentje, a Messiás, az Eljövendő, Jézus, Isten Krisztusa?

Próbáljátok jelenlététől „megtisztítani" a Bibliát, ha tudjátok.

Lehet, hogy nehéz hinni a Názáreti Jézusban, de még nehezebb nem hinni Benne. Én nem tudok megszabadulni Tőle, még ha akarom se.

Annyira belém hatolt Jelenléte, hogy ha Őt tagadom, megtagadom a világosságot. Kétségtelenül megtehetem, de... akkor vétkezem a Lélek ellen. És aztán kihez menjünk világosságért?

Létezik-e életem, életetek horizontján nagyobb próféta a Názáretinél? Létezik olyan ember, aki nagyobb dolgokat mondott és cselekedett, mint Ő? Találjatok egy ilyet!

Foglaljátok össze mindazt, amit valaha is elmondtak Istenről és az emberekről, aztán hasonlítsátok ezt össze az úgynevezett „vallásos emberekkel" – akik valaha ezen a földön éltek, vagy most élnek –, aztán mondjátok meg nekem, van-e egy is olyan, aki egyenlő lenne Jézussal!

Nem, nincs, nem is lehet!

Nem véletlen, hogy Jézussal megpecsételődik egy jövendölés, sőt, maga az idő is újra kezdődik eljövetelével.

A történelem a nulla-évtől kezdi számolni az esztendőket, lelkünk mintegy újjászületik Őelőtte.

„Bizony, bizony mondom neked: aki nem születik újjá, az nem láthatja meg Isten Országát." (Jn 3,3)

Az újrakezdés, az újjászületés nekünk embereknek azt jelenti, hogy megkönnyítjük a haladást, egyszerűsítjük a dolgokat, fürgébben járunk.

Szent Pál azonnal megértette ezt, s aggódott azok miatt, akik a múlthoz kötődtek, s Jézus után még azzal vesztegették az időt, hogy a körülmetélést összekeverték a keresztséggel.

Krisztus megszabadított minket a múlttól, annak végtelen bonyolultságától. Benne „új teremtmények" lettünk, új életet kezdünk, tartozás nélkül, ezt írva könyvünkre: „Most kezdem..."

Mit számít a múltad, mit számítanak bűneid?

Haladj előre a megtalált új életben és ne vétkezz többé...

Jézus, hogy ebben az új életben megkönnyítse utunkat, fölszámol minden kazuisztikát, valamennyi törvénykönyv és erkölcsi kódex helyébe Önmagát helyezi ezzel az egyetlen mondattal:

„Hallottátok, hogy a régiek ezt a parancsot kapták...
Én pedig azt mondom nektek..."
(Mt 5,21-22)

Vagyis Ő lesz az eleven Törvénykönyv, erkölcstan, hagyomány, az Egyetlen.

„Amit én tettem, ti is tegyétek meg." (Jn 13,15)

„Úgy szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket." (Jn 15,12)

Jézus lepecsételi a múltat, lezárja a várakozást, megtestesül a történelemben. Utána nem kell többé szemünket sokak felé fordítanunk, elég, ha Őrá tekintünk. Életének utánzása lesz a törvény; a Benne való hit nem csupán üdvösség, hanem „örök élet".

„Aki hisz bennem, annak örök élete van." (Jn 6,47)

Vele születik meg az az új humanizmus, amely földből és mennyből, láthatóból és láthatatlanból, emberi reménykedésből és isteni reményekből, földi közösségekből és mennyországból, az ember fiából és az Isten Fiából tevődik össze.

Vele minden ember a Magasságbeli gyermeke, megistenült test, bevehetetlen teremtmény, isteni sátor, Isten szentje és az Ország örököse lehet.

Isten, az Ige, testté lett, Isten ember lett.

Az ember Istent látta a földön.

János páratlan szavai a századok távlatából is szívbemarkolóak, tanúságuk magyaráz:

„Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit a szemünkkel láttunk, amit szemléltünk és amit a kezünkkel tapintottunk: az élet Igéjét hirdetjük nektek." (Jn 1,1)

Mennyire egzisztenciális és szép Jánosnak Krisztusról mondott szava: *„amit kezünkkel tapintottunk"*. Igen, az emberek tapintották, érintették, szemlélték Jézust, a földön köztünk élő Istent. Az emberek látták, amint sírt, evett, aludt, beszélt, járt-kelt, szenvedett, megostoroztatott. Látták, hogy az éjszakában egyedül elment imádkozni, szemrehányást tett, lecsendesítette a szelet meg a tengert, meggyógyította a betegeket, föltámasztotta a már bűzlő Lázárt; hallották Őt, amint a jeruzsálemi Templom előtt az Országról beszélt.

Mily sok emlék vésődött barátai és az Őt követők emlékezetébe! Ezek az emlékek elevenek maradtak és távozása után is mély hatást gyakoroltak rájuk. *„Mi, akik vele voltunk a szent hegyen"* – írja majd Péter a római birodalom valamelyik útját járva.

Visszaemlékezett arra, amit fönt a Tábor-hegyén értett meg, azon a fénnyel telt napon: ez az isteni színeváltozásban ragyogó arc ad neki erőt, hogy behatoljon a dolgok mélyére, hogy elkötelezetten tanúságot tegyen Róla, vagyis vértanúságot szenvedjen Érte, s ne hátráljon meg, amikor még megtehetné.

Kétségtelen, hogy ha Jézus emberré lett Isten, akkor valami gyökeres változást kell hoznia az ember történelmében. Ha Isten abszolútuma belépett a történelembe, nincs többé csak „valamiféle" történelem. Az emberiség a Megtestesüléssel „isteni miliővé" válik, az ember Isten barátja és Krisztus testvére lesz.

Ha igaz, amint igaz, hogy Isten Jézusban egy lett közülünk, ez nem valami elhanyagolható ügy: az ember reménye ettől kezdve rendkívül szilárd alapra épül. Ha Jézus, aki Isten, az én testvérem, többé nincs okom arra, hogy szívem keserűséggel teljék meg, hiszen Isten lett a testvérem! És egy olyan testvérrel, mint Isten, megváltozott valamennyiünknek az élete.

Mit érdekel engem őseim szőleje, amikor testvéremmel, Krisztussal beléphetek Isten szőlőskertjébe? Mit érdekel engem apám öröksége, amikor magának az égnek örököse lettem?

Az arányok változtak meg, s én egy olyan Országba léptem be, amelynek többé nincsenek arányai.

Hallgassátok csak meg, hogy ujjong Pál, amikor az az új valóságot szemléli, amelynek az ember Jézus Megtestesülésével lett részesévé:

„Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki Krisztusban minden lelki áldással megáldott minket fönn az égben. Mert Őbenne választott ki minket a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk Előtte. Szeretetből arra rendelt minket, hogy Jézus Krisztus által – akarata és tetszése szerint – gyermekeivé legyünk: hogy magasztaljuk felséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket."
(Ef 1,3-6)

Olyan ez, mint egy álom, azoknak az embereknek, akik éhségükben mindig szorosabbra fogják a nadrágszíjat, vagy akik Jóbként ülnek a világ trágyadombján és reggeltől estig számtalan sebüktől gyötörten kiáltoznak. Pedig ez, csak ez a hit lényege és a remény rugója: pontosan azért nagy, mivel homályos és fájdalmas.

Isten örökösei vagyunk!

Szentek vagyunk, még ha bűnbe merültünk is. Már föltámadtunk Krisztussal, még ha tagjainkban gyötrődünk is halálunk mérgétől.

És még ha szemünket elhomályosítja is a fájdalom, szívünk jéggé dermed is az érthetetlen borzalmától és a „feszítsd meg"-et kiáltó tömeg ordításától, mi legyőzhetetlen és megingathatatlan hittel Jézusra szegezzük tekintetünket ebben a földi háborúságban és Szent Pállal ezt mondjuk:

„Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsőszülötte. Mert Benne teremtett mindent a mennyben és a földön: a láthatókat és a láthatatlanokat, a trónusokat, uralmakat, fejedelemségeket és hatalmasságokat. Mindent Általa és Érte teremtett, Ő előbb volt mindennél, és minden Benne áll fenn. Ő a testnek, az Egyháznak a Feje. Ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül, hogy Övé legyen az elsőség mindenben. Úgy tetszett az Atyának, hogy Benne lakjék az egész teljesség, s hogy általa békítsen ki magával mindent a földön és a mennyben, minthogy ő a kereszten vérével békességet szerzett."
(Kol 1,15-20)

Carlo Carretto

Találkozás az Úrral...

„...megleltem, akit szeret a lelkem..."
(Én 3,4)

Hónapok, vagy talán évek óta fokozódó nyugtalanság volt bennem. Nem tudtam az okát. Imaéletem látszólag rendben volt, legalább egy órát töltöttem elmélyült imában minden nap, de inkább többet. Szinte minden gondolatom a szolgálat volt, gyakran gyóntam, amikor csak módom volt naponta jártam szentmisére. A gyanús jelek a következők voltak: világi környezetben, családomban, munkahelyemen szenvedtem a körülöttem élők hitetlenségétől, hiába tudtam, hogy nekem feladatom van itt, nem éreztem elég erőt hozzá. Ha nem jutottam el néha szentmisére, teljesen elkeseredtem. Időnként annyira belesüllyedtem bűneim boncolgatásába, hogy egész kétségbe estem tőle. Persze az Úr előbb-utóbb kihúzott belőle, általában egy szentgyónás után. Imáimban éreztem valamennyire az Úr jelenlétét, de többre vágytam.

Arra gondoltam, talán imamódot kellene változtatnom és elkezdtem olvasni a szemlélődő szeminárium könyvét. Ez nagyon jó volt, de nem tudtam elcsendesedni hozzá eléggé. Egy helyen éreztem mindig biztonságban magam: az Oltáriszentség előtt. Ott mindig megnyugodtam. Sokat énekeltem, ha nem tudtam lecsillapodni az imához, mindig énekeltem. Mostanában nagyon ritkán jutottam el a TŰZ-re, talán egyszer az elmúlt évben. Ez nagyon hiányzott. Múlt év őszén láttam először az Ászáf kurzus szórólapját, amely Dávid

király énekeséről kapta nevét. Ez egy dicsőítő kurzus a Szent András Iskola szervezésében. Rögtön éreztem: igen, ez kell nekem! De nem volt módom elmenni. Közben nőtt bennem a nyugtalanság. Szegény lelki vezetőmet nyaggattam, bár magam sem tudtam, mi a bajom. Legszívesebben meghaltam volna, hogy elmeneküljek önmagam elől.

Idén tavasszal az imacsoport vezetőm javasolta: menjünk Ászáf kurzusra! Szívemben újra fellobbant a vágy, és erőt véve az elutasítás félelmén, megkérdeztem a férjemet, elmehetek-e. Hála legyen Urunknak, elengedett. Végre eljött a várva várt idő.

Érkezésünkkor szeretettel, figyelmesen fogadtak minket. A nagy létszám ellenére békesség és oldott légkör uralkodott. Ezt lehetett érezni végig, egyre fokozódó mértékben: az igazi, isteni szabadságot, annak ellenére, hogy szorosan kötött programok voltak, kevés szünettel. Az ember már alig várta a következőt. Mikor fáradtabbak voltunk, humorral, oldó játékkal tettek alkalmassá minket arra, hogy újra az Úrra figyeljünk.

Csoportokra osztottak minket, s ezekben a csoportokban módunk volt szolgálni egymást különböző feladatokkal. Az Apostolok Cselekedeteiben leírtakhoz hasonló légkört teremtett ez számunkra. Ám nem csak ettől éreztük magunkat úgy, mintha az őskeresztények kora elevenedett volna meg. Az Úr egyre fokozódó jelenléte, a sok erősödő karizma, az Úr eljövetelére való egyre erősödő várakozás, vágyakozás tette elevenné ezt az érzést.

Nagyon jók voltak a tanítások. Olyan jók, hogy az igehelyeken kívül alig tudtam jegyzetelni valamit, annyira lekötöttek. Minden tanítás a Szentírásra épült, mélyen benne gyökerezett, ezért volt teljesen meggyőző. Talán nem is az volt a legfontosabb, amit az értelemre hatottak, hanem ahogyan életre keltek a dicsőítésben.

Már az első este igazi, élő dicsőítés követte a bevezető tanítást, mely az öt nap ígéretét hordozta magában. Kíváncsivá tett, várakozást keltett. A régi TŰZ-ek hangulata kelt életre bennem, éreztem, hogy nagyon jó helyre jöttem.

Az első szentmise is különleges volt. A sok dicsőítés hatására érezhetőbb volt Urunk jelenléte, mint máskor, minden figyelem Rá irányult. Elkezdődött az „isteni kör": jobban figyeltünk Rá, ettől erősebben kinyilváníthatta jelenlétét, egyre többet megláttunk Belőle. A felvillanó szépség felkeltette vágyunkat, hogy még jobban megismerjük. Ebben a tanítások is segítettek, így még jobban figyeltünk Rá, még jobban vágyakoztunk Utána. Egyre közelebb jött, egyre többet adott önmagából. Újra fellobbant szívünkben az első szerelem tüze.

Ahogy teltek a napok, egyre jobban megismertük Urunkat a tanításokból a Szentírás alapján és megtapasztaltuk, hogy milyen hatalmas erő van a dicsőítésben, hiszen Isten valóban benne lakik. Számomra a legfontosabb tanítás talán az volt, hogy mindig itt és most, a jelenben dicsőíthetjük, imádhatjuk, szolgálhatjuk Istenünket, aki a szívünkben lakik. Nem most hallottam először, eddig mégis másként éltem. Most viszont életre kelt bennem a tanítás.

Hatalmas ajándék volt számomra, hogy egyre tisztábban meghallottam Urunk hangját a szívemben. Ez nagyon fontos volt nekem, borzasztóan vágyakoztam rá, de nagy bizonytalanság volt bennem. Most, a dicsőítések utáni imádatban, az áldozáskor, a szentségimádásokban letisztult bennem, hogy mi az, ami Tőle jön és ez mérhetetlenül boldoggá tett. Ezek után át mertem adni magam egészen gyengéd szeretetének, édes ölelésének.

Másként is megmutatta jelenlétét Urunk: a közösség egységében. Napról-napra egyre nagyobb testvéri egységben dicsőítettünk. A tanításokból megtanultuk a dicsőítés formáit, a teljes szabadságban pedig lehulltak a kötelékek rólunk. Az egységes ritmusú ének, taps, tánc mellett számomra legcsodálatosabb a nyelvi ének volt, mely egyik este a szentmisében olyan tökéletes harmóniává vált, mint az angyalok éneke. Egy ütemre dobogott a szívünk és ugyanaz a tűz égett bennünk. A sok tüzecske egymást táplálva csapott az ég felé és mennyei boldogság töltött el minket. Röpködtek az egymást megerősítő próféciák, megérintve szíveinket. A gyengék megerősödtek, a kételkedők hitet kaptak.

Egy alkalommal, mikor egyesével imádkoztak értünk, különleges élményben volt részem. Láttam egyik testvérem arcán a felszabadult, boldog örömet én pedig testemben éreztem, megmagyarázhatatlan módon, hogy gyógyul ő, gyógyulok én is, a közösség és az egész Egyház, Krisztus teste. Katartikus élmény volt.

Megtanultuk azt is, milyen erős fegyver a dicsőítés a szellemi harcban. Bár ezt is tudtam eddig az értelmemmel, mégis hatalmas erővel töltött el, ahogy életre kelt a gondolat: Isten adja a fegyvereket. Ő harcol értünk, a mi feladatunk annyi, hogy vállaljuk a küzdelmet, ne hátráljunk meg. Ne higgyük el a gonosznak, hogy képtelenek vagyunk szembeszállni vele, ne csüggedjünk el a nehézségek láttán. Itt hangzott el a másik számomra legfontosabb tanítás: nézzünk mindig felfelé! Ne a körülményekre, nehézségekre, hanem Istenünk nagyságára és szeretetére! Mivel módom volt ezt a szeretetet minden pillanatban érezni, hatalmas erőt és lendületet kaptam.

Utolsó éjjel reggelig imádkoztunk néhányan a kápolnában, ettől más alkalommal nagyon fáradt lettem volna. Most mégis olyan boldogan, élettel eltelve mentem haza, hogy családom észre sem vette, hogy egész éjjel nem aludtam. Hazatérve nyoma sem volt bennem annak a szomorúságnak és hiányérzetnek, ami eddig jellemző volt rám minden lelkigyakorlat után. Megmaradt szívemben a teljesség öröme, a Szentlélek tüze. A dicsőítés állandó gyakorlattá vált számomra és sok apró jelből tapasztalhattam meg azóta is erejét. Eltűnt belőlem a romboló bizonytalanság és a gyakori önvád. A szentmisében még erőteljesebben átélem a Jézussal való találkozást. A nehézségek ellenére öröm és hála van bennem, mert felfelé nézek és minden körülmények között a jelenben szolgálom Urunkat. Hittel vallom, hogy mindig ott van a szívemben és méltó rá, hogy dicsőítsem Őt.

Nagyon remélem, hogy egyre több testvérem eljut Ászáf kurzusra, vagy más módon tapasztalja meg Isten élő szeretetét. Imádkozom érte, hogy terjedjen a kurzus, ha az Úr arra hív, hogy tegyek is érte valamit, akkor azt is szívesen vállalom.

Tiborné Teimel Éva

A legközelebbi Ászáf-kurzusról érdeklődni lehet telefonon:
06-20/496-9309 vagy 06-30/562-7517

Jézus átölel gyógyító szeretetével

(T. Mária sokat szenvedett az elmúlt években, de szíve megnyílt beteg ismerősei felé és elkezdett gyógyulásért imádkozni rózsafüzért és spontán imát... Az Úr megáldotta közbenjárását.)

Mindig igyekeztem szeretetben élni, de úgy éreztem, hogy nem tudok sokat tenni embertársaimért. Imádkoztam sokakért, de ezt nem tartottam elégnek. Azután csodás módon bekerültem a karizmatikus lelkiségi mozgalomba és megismertem a Szentlélek különleges ajándékait, közöttük a gyógyítás karizmáját. Olvastam egy kis füzetben gyógyító testvérek, például Barbara Slemon gyógyító karizmájáról.

Elkezdtem én is imádkozni életátadásom után ezért a karizmáért, gondolván, hogy így hathatósabb segítségére tudok lenni testvéreimnek.

1990 óta sokat szenvedtem, négyszer operáltak. Ekkor éreztem, hogy el kellene kezdeni imádkozni beteg testvérekért, ismeretlenekért is – akikért megkérnek –, közvetve vagy közvetlenül, jelenlétükben. Azóta sok csodás gyógyítása volt az Úr Jézusnak kérésemre. Nem egészen a fele gyógyult meg azoknak, akikért imádkoztam.

Most e csodás gyógyulásokról szeretnék beszámolni.

Első gyógyulás

1990-ben történt, hogy nagyon megfáztam és aznap délután el akartam menni egy lelki találkozóra. Nagy elkeseredésemben szívből Jézusomhoz fohászkodtam: „Jézusom, Te meg tudod gyógyítani ezt a náthát, hiszen látod, mennyire szeretnék elmenni az összejövetelre." 10 perc múlva megszűnt az orrom folyása. Nagyon boldog voltam, hálálkodtam az Úrnak. Elővettem Slemon „Gyógyító ima" füzetét. Kinyitottam s ezt olvastam: „Jézus mondja: Ha olyan lelkesen imádkoznátok a békéért, mint egy nátha elmúlásáért, már régen béke lenne a Földön." Elszégyelltem magam, de azért a lelki délutánra elmentem.

Gyógyító szeminárium

1991-ben én is jelentkeztem a gyógyító szemináriumra. Az előadások után hárman imádkoztunk egymásért. Ági kérte, hogy imádkozzunk érte, mert nagyon fáj a karja és nem tudja betegeit tornáztatni. Ő ugyanis gyógytornász. Következő hét szerdán Ági gyógyulásáról számolt be nekünk.

Közben én jártam víz alatti tornára, mert a vállízületemmel gond volt. Ott megismerkedtem Ottiliával,

akinek a karja volt eltörve és utókezelésre járt. Egy idő után Otti nem járt tornára, ezért felhívtam telefonon. Közölte velem, hogy nem tud járni, csak fekszik, mert a kisagya teljesen el van meszesedve és szédül rettenetesen. Következő szombaton ismét felhívtam telefonon és elhatároztam, hogy ha elhív, elmegyek hozzá. Ő hívott, én elmentem.

Mindjárt beszélgetésünk elején elmondtam neki Ági gyógyulását. Ő azonnal letérdelt és kérte, hogy imádkozzam érte. Én örömmel megtettem, hiszen ezért mentem. Kedden Otti hívott nagy izgatottan telefonon. „Képzeld, jól vagyok, nem szédülök már!" Én nagyon örültem, de megkérdeztem, hogy az előszobában miért kérte, hogy a kezem még egyszer a fejére tegyem. „Azért – mondta ő –, mert úgy éreztem, mikor imádkoztál értem és a kezed a fejemen volt, mintha kihúzta volna valaki a nyavalyát az agyamból."

o - o - o - o

A szemináriumon történt, hogy H. Győző az összejövetel után kérte, hogy tegyem a kezem a mellkasára, mert elesett és nagyon fáj neki. Éppen elkezdtem volna imádkozni érte, amikor többen hozzánk jöttek, s az ima elmaradt. Hazafelé azért imádkoztam, hogy Győzőt az Úr Jézus ne most gyógyítsa meg, hiszen nem imádkoztam érte, hanem másnap úgy észrevétlenül. Másnap dél körül eszembe jutott Győző, s kértem Jézust, hogy most gyógyítsa meg őt. Így egyértelmű, hogy nem az én kezemnek van kisugárzása, hanem Jézusunk gyógyít. Következő szerdán Győző boldogan számolt be csütörtök déli gyógyulásáról.

o - o - o - o

Azután Kati testvéremet hívtam telefonon: „Jaj Mari, olyan rosszul vagyok, pedig annyi mindent kellene megcsinálnom ma. Este a közösségvezetők találkozója is nálunk lesz" – panaszolta. „Átugrom hozzád – mondtam –, és imádkozunk." Így is lett. Imádkoztam Katiért, azután ő is magáért s mikor felállt, már jó színe volt. „Te már meggyógyultál" – mondtam neki. „Már jól vagyok, nincs semmi bajom" – mondta Kati.

Barátnőim gyógyulása

Mariann barátnőmet két súlyos betegségből gyógyította meg Jézus, de ő kérte, hogy ezeket ne írjam le. Így tiszteletben tartom kérését. Majd Gyöngyi barátnőm lett beteg. Májzsugorodást állapított meg az orvos. Nagyon kezdtem érte imádkozni. 9 év telt az imámtól, amikor Gyöngyi azt mondta nekem: „Tudod, addig szeretnék élni, míg Mimi – nagyobbik lányom – végez az egyetemen." Mimi végzett 2000 júniusában és Gyöngyit ez év december 26-án hívta el az Úr. 12 évet kapott az Úrtól összesen az imádságra.

Gyógyulás a közösségben

Egyik alkalommal a közösségünkből, Rita szomorúan hívott telefonon: „Édesapám rákos, s lelkileg is nagyon nehezen viseli betegségét. Most ment el Tibor tőlünk és azt mondta, hogy te imádságos lelkületű vagy, kérjelek meg, imádkozz apámért." „Éppen imádkoztam, akkor folytatom" – feleltem. „Hogy hívják édesapádat?" „Vilmos." Imádkoztam hát Vilmosért. Mondtam az Úrnak, jó lenne, ha csodát tenne, mert akkor Rita férje, Gyuri is megtapasztalná a csodát, amit az én elbeszéléseimből hitt is meg nem is. Következő összejövetelünkön mindenki hálát adott Vilmosért, lelki békéjéért, ami végig megmaradt, még 3 évig.

Lola, imaközösségem tagjának gyógyulása

Lolát epekővel operálták és kérte, hogy a kórházban ne látogassuk meg, de otthon sem nagyon akarta a látogatást. Nagyon gyengének érezte magát, nem tudott jól járni, szédült. Én vártam, azután elmentem bejelentkezésre Lolához. Beszélgetésünk végén mondtam neki, hogy mi szoktunk imádkozni a betegeinkért. Ő megengedte. Két nap múlva boldogan hívott fel telefonon, hogy jól van. Majd megszervezte, hogy rokonaiért és farkasréti szomszédaiért is imádkozzak. Több házba is elmentem s nagy meglepetésemre főleg azok gyógyultak meg, akikért távollétükben kértek imát, egy rákos asszony, egy szomszéd, akit már úgy támogat el a férje a templomba is.

Rokonom gyógyulása

1996-ban meghalt nagynéném és lányait én nagyon sajnáltam. Tudtam, hogy Zsuzsi beteg, s Évi, a testvére kérte, hogy imádkozzam érte. Én készségesen meg is tettem, azután Évihez fordultam, hogy érte is imádkozzam-e. Ő is kért imát. Nem tudtam, hogy Évinek van-e betegsége, s ezért úgy imádkoztam, hogy: „Uram, Te tudod, milyen betegsége van Évinek, gyógyítsd meg, kérlek!" Zsuzsi nem gyógyult meg, de Évi fülzúgása megszűnt, meggyógyult.

Szentlélek-szemináriumon történt gyógyulás

Öcsénkkel megszerveztem Farkasréten – ahol lakom – a Mindenszentek templomában a Szentlélek-szemináriumot, amelynek előadója Dr. Szabó Tamás atya volt. Az egyik előadás után T. Marika, aki az egyik kiscsoportos megbeszélést vezette, odajött hozzám és kérte, menjek el imádkozni az egyik testvér feleségéért, aki nagyon beteg. Felhívtam telefonon, s elmentem ismeretlenül. Nagyon kedvesen fogadtak. Imádkoztam Máriáért, ő is imádkozott értem. Két betegségéből gyógyult meg, szédüléséből és hátfájásából.

Idegi betegségből való gyógyulások

Majd Anni szólt nekem, aki gyógytornász, hogy egy édesapa, aki ugyan nem hívő, de azért imát kért tőle lánya, Zsófi gyógyulásáért. Zsófi ikertestvére meghalt és ez Zsófit teljesen depresszióssá tette. Anni kérte, hogy segítsek be az imába. Megtettem, s az édesapa boldogan mondta Anninak, hogy meggyógyult a lánya és most már az apa is hívő lett.

Az alkoholizmusból való gyógyulás

Miskolci rokonom kért, hogy szerezzek címeket, ahol sógorát, aki alkoholizmusban szenved már hosszú évek óta, kezelni tudják keresztény körökben. Szereztem egy pár címet és megírtam Iluskának. Közben elkezdtem az imát Józsiért.

Legnagyobb meglepetésemre a következő nyáron Józsival, feleségével, és Iluskával együtt nyaraltunk Berekfürdőn. „Az elvonó kezelésnél egy új orvos jött – mesélte Józsi –, aki emberi hangon beszélgetett el velem. Akkor elhatároztam, hogy többé nem iszom." Azóta ezt betartja.

A szomszéd kisfiú meggyógyulása

A szomszédunkban egy kisfiú (Gergő) kerékpározás közben az utcán elesett. Koponyaalapi törést szenvedett. Minden rokona arra számított, hogy Gergő iskolaévet fog ismételni, hiszen ez egy hosszú gyógyulás folyamat.

Imádkoztam Gergő gyors felépüléséért. Felépült, mindenki csodálkozására. Akkor Édesanyja elmondta mindenkinek, hogy a szomszédasszonya imájának következménye a gyors gyógyulás.

Szembetegségek gyógyulása

Atti, rokonom már rég óta szenvedett retina leválása miatt. Fiatal korában meg is operálták, fél sikerrel. Azután idősebb korára Atti elvesztette a látását. Senki nem vállalta az operálását. Akkor elkezdtem imádkozni érte. Körülbelül két év telt el, mikor Atti felhívott telefonon és közölte, hogy lát, valaki mégis megkönyörült rajta és megoperálta. Könnyek között adtam hálát az Úrnak Atti gyógyulásáért.

o - o - o - o

Ez évben Ági barátnőm hívott fel és közölte velem, hogy Tomi fia szemizom sorvadásban szenved. Lolától kaptam egy „Szent kilenced" című kis füzetet Boldog Dr. Batthyányi Strattmann László közbenjárásáért. Elkezdtem hát az imakilencedet végezni Tomiért.

Tomi, bár látása javult, nagyon izgatottan ment a következő vizsgálatra. Félt, hogy megmondják neki, mikor fog megvakulni. El is ment egy hétfői napon a rendelőbe, ahol közölték vele, hogy még egy kis gyulladás van a szemén, de nem kell jönnie többet, mert meggyógyult.

Utószó

Mindig követni kell szentjeink tanácsát. Szent Teréz azt mondta: „Annyi ideig kell hálát adni Istennek, amennyi ideig kértük Őt imában." Ezt én meg is tettem. De volt, amikor én is beteg lettem s elfelejtettem hálát adni a gyógyulásokért. Legnagyobb meglepetésemre ketten is jelezték – Otti és Mária –, hogy visszaestek, érezték, hogy abbahagytam a hálaadó imát értük.

Dicsőség Jézus Krisztusnak a gyógyulásokért és hála a Szentléleknek ajándékáért, a gyógyítás ajándékáért.

Bíztatlak testvérem, hogy add át Te is az életedet az Úrnak és kérd a gyógyítás karizmáját! Sok csodában, örömben lesz részed. Ámen.

T. Mária

Az atyák bölcsességéből...

Tudatára kell ébrednünk, hogy milyen súlyos hiba az, ha másokat megítélünk. A kicsiny kezdetből egész sötét dolgokig jutunk el így. Az ember először csak kis gyanút táplál a másik ellen. Azután már megfeledkezik saját gyengeségéről, hogy annál jobban foglalkozhassék a másik ügyével.

Pedig valójában...

Egyetlen ember sem tudja, ki hogyan áll Isten előtt! Csak Isten ismer mindenkit! Nagyon is elképzelhető, hogy valaki hibázik, de ugyanakkor olyan érték van benne, ami Istennek jobban tetszik, mint a **te egész életed**. Hogyan tolakodhatok hát fel a bírói székbe?

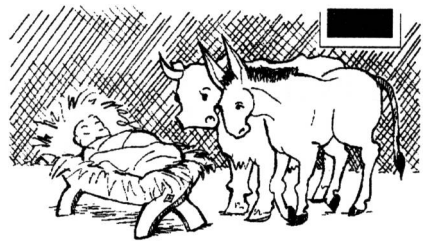
De még ha valaki hibázott is, tisztában vagy te azzal, hogy mennyit küszködött, mielőtt a gyengeség letepert őt?

Talán olyan csekély az ő hibája, mint a te jóságod.

Gázai Dorotheusz

A kis Jézus megszületett... örvendjünk!

Öröm kell a szívekbe, melyekben a **Szentlélek lakik!** Öröm kell a keresztet viselő lelkekbe, öröm a bánatos és sebzett lelkekbe, öröm a küszködő s harcot vívó lelkekbe; ahol Isten van, ott öröm is legyen. És pedig azért legyen, mert az öröm erő s a lehangoltság gyöngeség. Örülni annyi, mint az élet erejét érezni – szomorkodni annyit, mint gyöngülni. Azért az öröm sokszor gyógyít – a bánat pedig beteggé tesz; az élet kedvvel s örömmel jár karöltve, a halál bánattal és gyásszal. Minden, ami jó nekünk, ami növel és gazdagít, egyszersmind örvendeztet; minden, ami üresít s szegényít, az szomorít! Nincs erénnyem (erőm), ha nincs örömöm. Legtöbb erő a lelki élethez kell, mely kicsiben való hűség s a reggeltől estig való apró szolgálatok láncolata. Itt nem szerepel a nyilvánosság ingere, nincsenek meg az ünnepélyes összejövetelek lelkesítő, villanyozó hatásai, sőt gyakran meg kell küzdenünk a szokás unalmával is; azért tehát örömökre szorulunk, melyeket a Szentlélek ad nekünk.

Azért kell öröm, mert ez képesít az **emberekkel** való legjobb bánásmódra. Ha lehangoltak vagyunk, nehezen viseljük el embertársainkat. Eltűnik homlokunkról és arcunkról az a jó lélek, mely beleszűrődik érzelmeinkbe, szavainkba és hangunkba. A legnagyobb terhet testvérkéz rakja az ember vállaira. Ha jókedvűek vagyunk, nem vesszük föl e nehézségeket; de jaj nekünk s másoknak, ha rosszkedv bánt. Kiállhatatlan akkor nekünk a világ s mindenkiben ellenséget látunk. A jókedv jó orvosság; semmi sem jön rosszkor a jókedvnek. Semmi sem lepi meg s hozza ki sodrából. Nem zsémbes, nem baltaszemű, az embereket jó oldalukról nézi; mindenkiről kész jót gondolni; nem ütközik, nem akad fönn, előre nem látott kis nehézségeket jól fogad. Lelke nem a búbánat völgye, melybe beleavasodott a panasz; ahol ecetfák és keserű lapu, varjútövis és bogáncs díszelegnek s savanyú a levegő is.

Azért kell öröm, hogy önmagunkat **megtagadjuk**. Mivel az Evangélium a keresztet sürgeti, azért örömre kell minket nevelnie. Az öröm képesíti a lelket az önmegtagadásra. A szeretet nevében égő lelkek áldozatosak. Ne csodálkozzatok, hogy nem síró szemek, hanem mosolygó lelkek hozzák a legnagyobb áldozatokat. Az öröm az áldozat forrása. Komornak látszik a kolostor fala, vasrács tartja fogva még a tekintetet is, hogy ki ne szökelljen az élet víg zajába; de ne higgyétek, hogy ott a szomorúság lakik; azt az életet csak öröm s áldozatkészség tartja ki. Ez a jókedvű önmegtagadás szabadítja föl a szívet az önzés bilincseiből s képesíti, hogy törjön fölfelé, tehát hogy szeressen! Miért hagytátok el az önmegtagadást? Mert kifáradtatok, elsavanyodtatok. Ugye, mikor az önmegtagadást szerettétek, akkor friss tavaszi, fűszeres szellő dagasztotta melleteket, harmat rengett füvön, virágon; titkos sugallatban zsongott a lomb s most minden hervadt, száraz, poros. Miért?!

Az örömöt a **szentségekből** s az **imából** merítjük. Magunk vagyunk tanúk rá, hogy elevenségünk a lelki öröm behatása alatt történt. Mikor szívünk kitágult vigaszban s lelkesülésben, akkor nőttünk s izmosodtunk. S mi volna belőlünk, ha sohasem lelkesednénk? – Méltán mondjuk tehát, hogy az öröm **élet**, növekedés, fölbuzdulás, lelki megerősödés. Az öröm napsugár, mely éleszt, éltet, fejleszt s belőle gömbölyödik a fa törzse, virul, érik gyümölcse. Mialatt télen összehúzza rostjait, teng, de nem él! Vessünk tehát ügyet rá, hogy örvendjünk! Gaudete in Domino semper („Örvendjetek az Úrban szüntelen" – Fil 4,4). Iparkodjunk, hogy szentáldozásainkból s imáinkból kellő lelkesedést merítsünk, vigaszt és örömöt! Nem kell könnyen mentegetni a resteket és élletteleneket; ők okai bajaiknak. Tán nekünk is azért van kevés örömünk, mert sok önzés, sok kislelkűség, sok szeretetlenség van bennünk. Szabadosak vagyunk beszédeinkben, fegyelmezetlenek érzéseinkben s képzeletünkben, áhítozunk mulatság, élvezet és dicséret után; figyelmetlenséggel és faragatlansággal bánunk az Úrral. – Változtassunk ezen!

Prohászka

SZENT PÉLDAKÉPEINK

Viennay Szent János (1786-1859) II/2. rész

Már gyermekkorában is szeretett elvonulni, hogy imádkozzék. Mióta Arsba került, ezt fokozta mindaddig, amíg a zarándokok sokasága fel nem kereste, hogy letegyék előtte életük terhét.

A kis templom sekrestyéjébe tette át „irodáját", itt fogadta a híveket. Amikor egy kis ideje volt, az oltár elé térdelt, hogy imádja és kérje Jézust.

Később szinte állandó lakása lett a templom.

Legkedvesebb olvasmánya az Evangélium és a szentek élete volt. Ezekben olvasta, hogy az engesztelő és önkéntes vezeklés milyen sok kegyelmet eszközöl ki. Alig evett valamit, napi 3-4 órát aludt, gyakran ostorozta magát, hogy ezen a módon is részt vehessen Jézus kínszenvedésében.

A böjtölés és a vezeklés erős szervezetét nagyon legyengítette. Szinte állandó láza volt; gyomra, mája, belei gyakran fájtak. Hősiesen viselte a gyóntatás 14-18 órai fáradalmait, a napi hitoktatást, a betegek látogatását és a Sátán durva támadásait. Amikor a Sátán erősebben támadta, ebből tudta, hogy másnap egy nagy bűnös fog jönni hozzá, hogy megtérjen. Legtöbbször elég volt egy keresztvetés és a Sátán elmenekült. De a gonosz másokon keresztül is támadta. Volt, hogy megrágalmazták. Ő nem védte magát. Rábízta a mindenható Istenre az ügyét. Sorra megszégyenültek ellenségei, akikkel igyekezett jót tenni, hogy teljesítse Jézus parancsát: *„Szeressétek ellenségeiteket."*

Röviden gyóntatott. Megkapta a lélekbe látás karizmáját. Belátott az emberek szívébe, előre tudta a problémákat és azokra válaszolt. Az a néhány szó vagy mondat egy egész életre szóló útmutatás volt. Gyakran sírt gyóntatás közben. Mikor megkérdezték, miért, azt válaszolta: „Mert Ön nagyon elhanyagolja lelkét."

Többször előfordult, hogy nem oldozta fel a gyónót, mert látta, hogy nincs szívében igazi bűnbánat. Volt, akit csak 6 hónap után oldozott fel, amikor látta rajta a megtérés jeleit.

Gyóntatószéke előtt olyan hosszú sor állt, hogy volt, akinek napokat kellett várnia, amíg sorra került. Szívesen vártak rá az emberek, mert tudták, hogy gyónásuk után meg fog változni az életük Isten kegyelméből.

A szent világosan látta a bűn veszedelmét, ezért üldözte minden módon. A bűnöst sajnálta és szerette.

Az ima embere volt

Hirdette, hogy az ima a lélek lélegzetvétele. Ha nem tudunk lélegezni, meghalunk. A lélek belefullad az anyagiakba, elmerül a bűnös élvezetekbe, semmibe veszi üdvösségét... ez a halálát jelenti.

Viennay Szent János megvalósította az Evangélium tanácsát: *„Szüntelenül imádkozzatok."* „Aki szeret valakit" – mondta –, „az mindig rágondol. Éppen így, ha szeretjük Istent, az ima természetessé válik számunkra." Reggeli imájában mindig fölajánlotta napját: „Mindent meg akarok ma tenni és elszenvedni, hogy ezzel dicsőítsem Istent. Semmit nem akarok önzésből; mindent azért akarok tenni, hogy tetszésére legyen az Úrnak." „Az imában" – mondta – „a lélek egyesül Istennel, csak Őt látja és csak Érte akar mindent cselekedni."

Ennek a mély imaéletnek a hatására a falu átalakult. A déli harangszóra mindenki ott, ahol éppen volt, elimádkozta az Úrangyalát. A zarándokoknak rögtön feltűnt – amint a faluba léptek – a természetfölötti légkör... a csend és a béke.

Emberekkel való kapcsolata

Az első években naponta – délben – elindult, hogy meglátogassa a családokat. Érdeklődött körülményeik, munkájuk iránt. Kérdezte, hogy a gyermekek tudnak-e engedelmeskedni? Egyéni tanácsokat adott, akár a munka, akár a lelki életre vonatkozóan. Az emberek ráébredtek a nagy igazságra: a vallás a legjobb nevelő!

Amikor a zarándokok száma növekedett, elmaradtak a látogatások, sokak szomorúságára. Jósága mindenkit megérintett. Tudott azonban kemény igazságokat is kimondani, ha a lélek üdvösségéről volt szó. Egy fiatalembert látott egyszer a templomtéren, vadászkutyájával. A plébános megállt, ránézett a kutyára, majd a gazdájára, és azt mondta neki: „Milyen jó lenne, ha az Ön lelke is olyan szép volna, mint a kutyája! Mert a kutya megmaradt annak, aminek az Úr teremtette, de Ön megrontotta lelkében Isten művét." A fiatal vadász megdöbbent. Majd elvégezte szentgyónását és megkérdezte, melyik szerzetbe lépjen be. A szent ezt

mondta: „Legyen trappista!" A fiatal ember elment szerzetesnek és 36 éven át példás életet élt, szentség hírében halt meg.

Szent János mindent az Evangélium fényében nézett. Amit mondott, annak súlya volt. Aki elfogadta szavait, annak élete megváltozott. Megértette a kereszt titkát. Gyakran mondta: „A legnagyobb baj az életben, ha nincs keresztünk!"

Mit tanulhatunk tőle?

1. Mindent Isten szemszögéből ítéljünk meg! Mindig maradjunk meg Istenben és Istennek éljünk.
2. Kérjük az istenszeretet kegyelmét és gyakran olvassuk a Szentírást és a szentek életét.
3. Kerüljük mindazt, ami a lélekre veszedelmet hozhat. A világ ezerféle módon kínálja a test örömeit.
4. Akarjunk mindig a hit és az evangéliumi erkölcs útján járni.
5. Lelkünk üdvössége és az egymásért való felelősség ösztönözzön a jócselekedetekre, az imára, az áldozatokra, lelkünk művelésére.
6. Értékeld a szentgyónást! Mikor gyóntál utoljára? Miért hanyagolod? Volt-e igazi bánatod bűneid felett. A tisztulás és a javulás szándékával lépj a gyóntató elé. A bűn legyőzése a legszebb emberi cselekedet.
7. Értékeld a lelkipásztorok szolgálatát! Imádkozol-e a gyóntató papért, szívedre veszed-e intelmeit, buzdításait? Kéred-e, hogy a Szentlélek világosítsa meg a gyóntatót is, amikor elmész hozzá bűneid terhével? A lelked ellensége vagy, ha nem mész el, rendszeresen gyónni és ha elhanyagolod lelked gyógyulását!

Szabados Anzelm O.F.M.

A SZÉLES ÚT AZ OKKULTIZMUS FELÉ: HARRY POTTER

2002. november 14-én mutatták be (német nyelvterületen – a ford.) a **második** Harry Potter filmet a mozikban. Fiatalok és felnőttek milliói kirándulnak majd *„A borzalmak kamrájá"*-ba, és sok millió euró vándorol a Potter-ipar kasszáiba. A mai fiatal generáció több éves tanfolyamot végez Harry Potterrel együtt „a varázslás és a boszorkányság iskolájában". Szemünk előtt változik meg a kultúra: átok, jóslás, boszorkánykultusz és a mágia minden fajtája a divat – megtölti azt az űrt, melyet a kereszténység visszaszorulása hagyott maga után. Erről győz meg a játékboltok kínálatába és a gyerekkönyvkiadók katalógusaiba vetett egyetlen pillantás. A Schneider Kiadó „Voodoo Love Kit" készletet kínál, „voodoo-babával, tűkészlettel és átkokkal, azonnali használatra".

Ne tévesszen meg bennünket, hogy Potter az egész világ kapuit nyitogatja. Az Istenhez való kötődést elvesztő emberiség elvakultsága határtalan – tudjuk ezt a nem is olyan távoli történelemből is. Nem kiáltott-e egy egész nép „Heil"-t annak (Hitlernek), aki szörnyű járványt hozott az egész világra?

Merre mutat társadalmunk fő fejlődésvonala? Talán egy életképes és életet igenlő jövőbe? Ha erre a kérdésre nem bizakodó igennel válaszolnánk, akkor a tömegmozgalmakban, melyek a kultúra értékalapjaira támaszkodnak, elvi bizalmatlanság keletkezhetnék.

Kertelés nélkül akarom kijelenteni: hiszem, hogy Harry Potter egy sátáni szülemény, melynek kultúramegváltoztató hatása máris nyíltan napvilágra került.

„Sátáni?" Vajon ki akarná magát nevetségessé tenni azzal a hittel, hogy a gonosz tudatos hatalommal rendelkezik, mely az embert ebben az életben kétségbeesésbe, a következő életben örök kárhozatba taszítja? Szabad akarattal hihetünk annak, akinek akarunk. Például a korszellem szócsövének, Herbert Haagnak, aki harminc évvel ezelőtt a „búcsú az ördögtől" elméletet meghirdette, olyan sikerrel, hogy egyházi körök jelentős része asszisztált az egyoldalú búcsúhoz. Ne

higgyünk mégis inkább Jézus Krisztusnak, *„aki azért jelent meg, hogy az ördög műveit lerontsa"* (1Jn 3,8) és aki a minden idők szellemének bosszúság?

Fogadjuk el, hogy a mennyei és a démoni erők minden egyes emberért folytatott harca valóságos. Nézzük most az ördög szemszögéből: A bűn fő csapásirányai, melyek az embert az Istentől eltávolítják: a pénz, a szex és a hatalom. Ezért tanácsolja az Evangélium a szegénységet, a tisztaságot és az alázatot. A pénzért folyó harcot megnyerte a gonosz: a Föld ökológiája az áldozata. A szexualitásért folytatott harcot szintén megnyerte: áldozata a család. Hiányzik még a Sátán nyílt hatalomátvétele és a hódolat előtte.

Milyen stratégia nyilvánul meg a Harry Potter-ben?

1. **Isten eltűntetése az ember gondolkodásából és törekvéseiből.**

   „Istenről" Harry Potternél nincs szó. A transzcendenciához való viszony kizárólag démoni. Csak „Voldemort" – az ő átkának forradását viseli Harry a homlokán – rendelkezik a halhatatlanság transzcendentális vonásaival. Harry látszólagos harca a sötét hatalmak ellen átkokkal, ellenátkokkal és a fekete mágia undorító módszereivel folyik. A fekete és a fehér mágia megkülönböztetése egy keresztény számára önmagában elvetendő, csupán ürügy arra, hogy az olvasót mindezidáig 1902 oldalon keresztül sátáni praktikákkal ismertessék meg.

2. **Az emberi világ megvetésre méltóan, a sátáni világ vonzóan jelenik meg.**

   A gondozó emberi család, melyben a varázsló-árvagyerek Harry felnő, és szünidejét el kell töltenie, megalázónak, undorítónak, közönségesnek és megvetésre méltónak van ábrázolva. „Dudley (Harry unokatestvére), akinek hátsója lelógott a szék mindkét oldaláról, szőke volt, rózsaszín és kövér, mint egy disznó." (Német kiadás, II. kötet, 6-8. old.) „Harry valami Nagy Lottyadtságra lépett, mely az ajtó előtti gyékényen feküdt – valami élőre" (I. kötet, 47. old.), vagyis bácsikájának arcára. Ilyen háttér előtt a „Varázslás és Boszorkányság Iskolája" kívánatosnak látszik.

   Az első kötetben az emberek a „Muggels" lekicsinylő nevet kapják, a második kötettől kezdve „Iszapvirágok" lesznek, szemben a „Tisztavérűek"-kel, a varázslókkal. Az emberi arc általában deformálva jelenik meg, mint gonosz, gyűlöletes pofa.

3. **Isten teremtményének szembeállítása egy sátáni ellenteremtménnyel; új lények kitalálása, melyek romlott fantáziából születnek; emberek, állatok és növények eltorzulásai, mindhárom fajta köztes lényes.**

   Három példa: Mandragórát (lásd Ter 30,14-16) termesztenek varázsitalhoz. Mint gyökér, „egy kis, nyálkás bevonatú és rendkívül visszataszító bébi nőtt ki a földből. A levelek a fejéből nőttek ki. Sápadtzöld, foltos bőre volt." A később összevagdosott és megpárolt bébigyökerek kiáltásai halálosak. (II. kötet, 97, 244. old.)

   A melegházban fekete óriáscsigák tenyésznek, nagy csillogó daganatokkal, melyekből a diákok gennyet préseltek és azt palackokba töltötték. „Kiváló eszköz makacs pattanások ellen, melyeket nem lehet elátkozni." (IV. kötet, 204-205. old.)

   A „Sötét művészetek elleni védekezés tanára" így néz ki: „Olyan arca volt, amilyet Harry még sohasem látott... Bőrének minden centimétere forradásosnak látszott. Szája egy tátongó seb volt, mely ferdén húzódott keresztül az arcán, orrából pedig egy nagy darab hiányzott. Mégis a férfi szemei voltak csak igazán félelmetesek..." (IV. kötet, 194. old.) A diákok ezt a tanárt „szuper jó fejnek" találták és bizalommal voltak iránta.

4. **Célja az emberi értékek alapvető iránymutatóinak, a jó és a rossz megkülönböztetésének összezavarása, hatályon kívül helyezése és végül felcserélése.**

   Ördögi terv. A jó rossz jelzőkkel van ellátva, a rossz jókkal. Példa: egy (jó és szép) bébi pikkelyes bőrrel és kígyószerű arccal (rossz és ellenszenves), még mielőtt a fortyogó katlanba dobnák (részvétlenül, mivel a bébi rossz és ellenszenves), száraz karjait „Hernyófarok", az ördög lakájának nyaka köré fonja (részvétet ébresztő gesztus). (IV. kötet, 669. old.) Ez a módszer az erkölcsi érzést és tudatot hatályon kívül helyezi. Folyamatosan ilyen eszközöket használ.

5. **Felszámolja az okkult praktikák iránti gátlások küszöbét, hiszen az átkokat, a jóslatokat, a drogokat és a mágikus cselekedeteket – beleértve a véres rituálékat is – normálisnak tünteti fel.**

   Hogwarts átkozódásra képezi ki tanítványait. Az átkok és az ellenátkok az iskola mindennapi életéhez tartoznak. Az átkok hatása kötetről kötetre fokozódik, egészen az olyan átkokig, melyek akaratának tárgyát megrabolják, megkínozzák („Crucio!") és megölik. Ezt a halálos átkot a IV. kötetben Lord Voldemort a 666. oldalon mondja ki (666 a vadállat száma, lásd Jel 13,18 – a ford.). Az átok egy véres szertartást vezet be, melyben Lord Voldemort egy „életelixírt" készít el, a következő hozzávalókkal: a saját maga által megölt apjának

csontjai, egy embercsecsemő húsa és Harry Potter vére. Voldemort követői, a „Halálevők" uruk lábainál könyörögnek bocsánatért, csókolgatják kabátjának szegélyét, Harry Potter pedig meghajol Lord Voldemort előtt. E rituálé segítségével tudja a halhatatlan Voldemort a hatalmát ismét nyíltan gyakorolni... (Ha az olvasó azt hinné, hogy túlzok, kölcsönözze ki a IV. kötetet a legközelebbi [plébániai?] könyvtárból és olvassa el a 665-699. oldalakat.) A szerzőnő további kötetek megjelenését is jelzi.

Célcsoport: gyermekek és fiatalok

A könyv, a film és a kulturális jelenlét következtében gyakorlatilag lehetetlenné vált a gyerekeket a Potter-világtól megvédeni.

Multimédia-stratégia: a felnőttekből kiölni minden felelősségérzetet a fiatalokkal szemben.

Harry Potter globális milliárdos üzlet. A szerzőnő Anglia második leggazdagabb asszonya a királynő után. AOL/Time Warner 300 céggel kötött licencszerződéseket Harry Potter-termékekre. Az egész ifjúsági könyv- és játékpiac Potter-termékekkel s ezek mágikus/okkult származékaival telített.

Módszerek: álcázás, zavarkeltés, hazugság, elvakítás

Tudjuk, hogy a farkas bárányбőrbe bújik. Itt azonban nincs bunda, csak egy szőttesnek látszó kabátka. A szövevény a három barát, Harry, Ron és Hermine barátságából áll. Hogy harc folyik a sötét hatalmak ellen, semmi más, mint csalóka ürügy, hogy az olvasót és nézőt e sötét hatalmak akcióiba bevonják. A történet az olvasóban és a nézőben zavart keltve olyan lelki állapotot hoz létre, melyben minden tájékozódási képességét elveszíti a jó és a rossz között, s vágya ébred a rossz iránt.

Harry Potter nem modern mese

A mesékben a boszorkányok és a varázslók a rossz megtestesítői, akik elrabolják az ember szabadságát. A hős az erények gyakorlása révén visszanyeri boldog emberi életét. J. Rowlingnak, Harry Potter kitalálójának sikerül az alapértékeket visszájukra fordítania; a jóból rossz lesz, a rosszból jó. Hogyan lehetséges, hogy a szülők gyermekeiket védő ösztöne elhalványul, és az egyház lelkipásztorai a sátáni fantázia e szüleményének zöld utat adnak? – **Ez a gonosz titka!**

Gabriele Kuby

Én vagyok Mária...

A kis németországi faluban, Sievernichben (400 lakosú) 2002. október 7-én a „Rózsafüzér királynője" ünnepre több mint háromezren gyűltek össze. A Keresztelő Szent Jánosról elnevezett plébániatemplomban nem fértek el. A zarándokok azért jöttek, hogy Isten anyjának jövetelét imával, áhítattal és hálatelt szívvel várják.

Manuela Strack (aki 35 éves és egy kisfiú édesanyja) itt találkozik két év óta a „kék ima-oázis" csoporttal, hogy együtt imádkozzanak a világ békéjéért, a bűnösök megtéréséért és az emberek gyógyulásáért. Manuelának két év óta jelenik meg Mária a szentmise alatt és üzeneteket ad neki. Az üzenetekről az illetékes aacheni püspökség úgy nyilatkozott, hogy „nincsenek ellentétben az anyaszentegyház tanításával". Az üzenetekben gyakori az utalás Jézusra, továbbá buzdítások vannak benne az imádságra és a szentségek gyakori vételére.

2002. október 7-én volt az utolsó jelenés, amit Mária jelzett. (2003. márciusában történt jelenés magánjellegű volt!) A zarándokok azóta is jönnek, hogy együtt imádkozzanak. Az aacheni püspök kívánatosnak tartja, hogy az összejövetelek által az emberek növekedjenek a buzgó imában, a szentmisén való összeszedett részvételben, tovább a szolgáló szeretetben.

A helyi plébános Heribert Kleeman aktívan részt vesz az eseményekben. Nemcsak részt vesz aktívan, hanem helyet biztosít az imacsoportoknak, Manuelát lelkivezetésben részesíti és a püspökség felé képviseli ügyét. Nagyon örül, hogy Sievernickben a lelki élet megújult, sok ember Krisztussal való kapcsolata elmélyült.

A szentmisét mindig egy testi-lelki gyógyulást kérő imával fejezik be, amely után a pap minden beteget megken a „betegek kenetével". Sokan tanúságot tettek gyógyulásról és imameghallgatásról.

Úgy, mint Fatimában, a Szűzanya Sievernickben is a reménység küldötte. Segítséget, gyógyulást ígér és vigasztalja a hozzá forduló embereket.

AZ ÜZENETEK

2002. február 4.

Manuela: Az oltár bal oldalán fényt látok. Isten anyja ragyogva lép elő ebből a fényből. Fehér fátylat visel, fején arany korona. Szíve körül töviskorona. Haja barna. A Szent Szűz rám mosolyog és így szól:

Mária: „Köszöntelek és megáldalak benneteket. Mária vagyok a Szeplőtelen. Mária, Isten Anyja. Gyermekeim, nagyon örülök imáitoknak! Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok! Ne lankadjatok az imádkozásban! Itt vagyok veletek. Isteni Fiam, Jézus Krisztus, nagyon szeret benneteket! Szeressétek Őt ti is. Ajándékozzátok meg Őt szeretetetekkel. Arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok Németországért! Imádkozzatok papjaimért, imádkozzatok a szerzeteseké rt és szerzetes nővéreké rt. Kérlek titeket, maradjatok hűségesek az Egyházhoz. Ne térjetek le arról az útról, amelyet isteni Fiam, Jézus Krisztus mutatott nektek. Szeretett gyermekeim, maradjatok hűek szeretett Fiamhoz, Jézus Krisztushoz. Családban élők, titeket is különösen szeretlek és magam hívlak benneteket. Ti vagytok szeretett Fiam, Jézus Krisztus Egyházának alapkövei. Kedves gyermekeim, mint az angyalok királynője, szólok hozzátok."

„Gyermekeim, tiszteljétek a szenteket! Ők a ti útmutatóitok. Életetek térképe az Evangélium. Általa találjátok meg az Atyai házat, az üdvösséget. Könnyebben célba értek, ha a szentek útmutatását követitek. Kérjétek az ő közbenjárásukat. A szentek mindig könyörögnek értetek isteni Fiamnál és az Atyánál."

„Gyermekeim, azt kérem tőletek, hogy alakítsatok kis házi imaközösségeket (házi egyházakat). Németországért mondott imátok nagyon fontos. Imádkozzatok gyermekeim! Bocsássátok be szívetekbe a Szentlelket! Ne csak akkor higgyetek, amikor kényelemben éltek. A gazdagság sok lélek romlását okozta már! Gyermekeim, azt kérem tőletek, hogy lángoljatok a szeretettől, hogy helyet kapjak a szívetekben."

„Gyermekeim! Ne féljetek, én megvédelek benneteket! Keressétek az utat hozzám, édesanyátokhoz! Térjetek meg. A világ tele van nyugtalansággal és sötétséggel. Ez a sötétség nem hatol belétek, ha engem szívetekbe fogadtok, mert akkor én megvédelek benneteket. Ha engem hívtok, a sötétség el fog távozni tőletek. Én vagyok az ajtó számotokra. Rajtam keresztül menjetek Fiamhoz, Jézushoz! Arra kérlek benneteket, hogy alakítsatok ki ima-oázisokat, hogy ezáltal megerősödjetek testben és lélekben. Én kiterjesztem áldásomat ezekre az imacsoportokra. Szeressétek egymást és bocsássatok meg egymásnak. Ne szeressétek a világot, hanem az én Fiamat szeressétek. Ő nagyon szeret benneteket. Menjetek Hozzá úgy, amilyenek vagytok. Ő el akar vezetni benneteket az Atya házába. Ne féljetek! Járjátok a szeretet útját! Ne féljetek attól, aminek a világban meg kell történnie. Mindennek meg kell tisztulnia, mert a Sötétség a világban van és megpróbálja a lelkeket a szakadékba taszítani. Imádkozzatok!"

Manuela: Ezután Mária megáldott bennünket és visszament a fénybe. Láttam a szenteket, amint imádkozva vették őt körül: Szent Charbelt, Szent Fausztinát, Abellini Szent Mirjámot, Szent Pió atyát és Bellarmin Szent Róbertet.

2003. március 10.

A Szűzanya újra megjelent. Könnyeket láttam a szemében. Így szólt hozzám:

„Én sírok a fiaim és lányaim miatt. Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok! Ha az emberiség nem tér meg, nagy háború lesz, amely szörnyű következményekkel jár."

Ezután áldást mondott mindenkire és eltávozott!

Interjú a plébánossal

- **Mikor voltak az első jelenések?**

  Manuelának már 12 éves korában voltak jelenései egy belgiumi zarándokhelyen (Baneux). Itt nálunk 2000-ben kezdődtek.

- **Mi az üzenetek lényege?**

  Az üzenetek az egyház és a világ problémáira vonatkoznak! Gyakori témák: az imádság, a bűnbánat, a pápa iránti hűség és a világ békéje.

- **Hogyan reagáltak paptársai az eseményekre?**

  Október 7-én 15 pap jött el, hogy segítsenek a sok zarándok gyóntatásában. A papok közül többen egész fiatalok voltak és azt mondták, mély benyomást tett rájuk mindaz, ami itt történt. Nagy élmény volt számukra az őszinte megtérés, amit az embereknél tapasztaltak.

- **Történtek-e gyógyulások?**

  Igen! Gyakran hívnak fel telefonon és elmondják gyógyulásuk történetét. Ilyenkor azt mondom nekik, adjanak hálát az Úrnak és rendezzék át életüket az Ő akarata szerint. Én nagyon örülök ezeknek a beszámolóknak! Nem akarok ezekből szenzációt csinálni, mert úgy gondolom, hogy Jézus mindig gyógyítja azt, aki őszintén megnyitja a szívét Előtte. Úgy gondolom, a legnagyobb csoda az, amikor a szentgyónásban meggyógyulnak az ember belső sérülései. Ekkor igazi szabadulás megy végbe és egy új élet kezdődik. Sok fiatallal találkoztam az utóbbi hónapokban, akiknél megtapasztaltam ezt az új kezdetet!

Martin Müller

(Fordította: Szabó Márta)

Ami a gyónásainkból sokszor kimarad...

SZERETETLENSÉG

A legnagyobb dolog – itt az ideigvalóságban és majd az Örökkévalóságban – a szeretet. És ezért a szeretet elleni bűn a legnagyobb vétek. Az Isten képére teremtettünk, Aki a Szeretet. A bűnbeesés után az Úr Jézus a szeretetre váltott meg minket. Semmi sem okoz mélyebb fájdalmat Isten szívének, mint az, ha nem tükröződik vissza bennünk az Ő szeretete. Igen, Pál apostol megállapítja az 1. Korinthus 13. fejezetében, hogy szeretet nélkül semmik vagyunk, és a látszólag szeretetteljes tetteink is, mint például *„ha vagyonomat mind elosztom a szegényeknek..."* vagy *„ha a testemet tűzre adom is"*, mind semmik. Szavaink és tetteink, teljes valónk, át kell legyenek itatva szeretettel. Egyébként bármit teszünk is, szüntelenül vétkezünk másokkal szemben.

Mit foglal magában a szeretetlenség? Például azt, ha közömbösen elmegyünk felebarátunk szüksége és szelíd kérése mellett. Ez az irgalmatlanság kezdete. Nem érdekel igazán minket a mások sorsa; nem vagyunk irgalmasok hozzájuk; nem érzünk együtt velük. Nem tudunk együtt örülni és együtt sírni felebarátainkkal. Nem halmozzuk el őket szeretetünkkel. Nem vagyunk kedvesek hozzájuk, amikor lenézték vagy megalázták őket. Néha feledékenységünk – melyet azzal próbálunk mentegetni, hogy oly sok a feladatunk –, nem más, mint a másokat szeretni nem akarásunk. Még akkor is, ha úgy tűnik, hogy másokért dolgozunk, és lázasan segítünk nekik, lehet, hogy végső soron csak saját énünket próbáljuk megelégíteni. Így nem halljuk meg a Szentlélek hangját, ahogy csendesen megdorgál bennünket. Amikor igazán fontos lenne, amikor mások igazán rászorulnának a segítségünkre, nagyon is szeretetlenek tudunk lenni.

Nincs elég szó annak leírására, hogy a szeretetlenség mennyi kárt tud okozni. Anélkül, hogy felismernénk, szomorú és elbátortalanodott embereket kétségbeesésbe kergethetünk, lelküket rombolhatjuk, elvéve utolsó reménységüket. Ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy semmi gonoszt nem tettünk, csupán „egy kicsit szeretetlenek voltunk". De ha megpróbáljuk a szeretetlenségnek ezt a cselekedetét ártalmatlannak feltüntetni, önmagunkat csaljuk meg. Viselkedésünket nem Jézus világosságában látjuk, és nem halljuk, hogy Ő mit mond róla. Pedig egyedül ez a fontos, és egy napon ez alapján fogunk megítéltetni. Jézus egyik legmegdöbbentőbb ítéletszavát, ami ajkát elhagyta, a szeretetleneknek mondta. Azoknak, akik elmennek mások szükségei mellett: *„Távozzatok tőlem, ti kárhozottak!"* (Mt 25,41) Csak ha engedjük, hogy ezek a szavak felrázzanak minket, akkor fogunk szakítani vakságunkkal, hogy megtűrtük magunkban a szeretetlenség bűnét.

Mivel oly könnyű megcsalnunk magunkat saját igazunk keresésében, arra kell vigyáznunk, hogy felebarátaink felé irányuló szavainkat és cselekedeteinket Isten világosságában lássuk. Rá kell ébresztenie szeretetlenségünkre minket, hogy komolyan harcoljunk ellene. Életünk végén a szeretet alapján ítéltetünk majd meg. Akkor nem lesz helye azt bizonygatnunk, hogy nem követtünk el semmi durva bűnt, mint pl. az árulás, a káromlás, vagy a rágalmazás bűnét. Az Ige a szeretetlenség bűnét a súlyos bűnök listáján említi (Róm 1,31; 2Tim 3,3). És amikor Jézus kimondja pusztító ítéletét: *„Távozzatok tőlem, ti kárhozottak!"* ez azt jelenti, hogy *„az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készíttetett"* (Mt 25,41). Annak, aki nem akarja, hogy Isten az ítéletet mondja majd ki felette, a legkomolyabban kell vennie, hogy harcolni kezdjen a szeretetlenség bűne ellen. A szeretetlenség gyökere az önszeretet. Annyira szeretjük önmagunkat, annyira saját magunkkal vagyunk elfoglalva, hogy semmi érdeklődésünk, vagy időnk nem marad mások számára. Miért szeretjük önmagunkat oly nagyon? Mivel Istentől elszakítva élünk, Aki az örök Szeretet. *„Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük"* (1Jn 5,2). Nem szeretjük Istent; ezért található meg bennünk a szeretetlenségnek a bűne.

Először ezt kell felismernünk: Istenhez való kapcsolatunk nincs rendben. Nem adtuk Neki az első szeretetünket; nem vagyunk egyek Vele. Ezért nem tud a szeretet a szívünkből mások felé kiáradni. Ehelyett közömbösek vagyunk, vagy ami még ennél is rosszabb, nyersek, mogorvák mindenkihez, vagy bizonyos emberekhez. Jézustól távol élünk, a mások iránti szeretet parancsát mellőzve.

Itt kell a megtérésünknek elkezdődnie. Megtérő szívet kell kérnünk, mivel nem szeretjük Istent és a felebarátunkat. Isten, Aki megígérte, hogy válaszol a buzgó imádságainkra, segíteni fog az első parancsolat elleni bűnből való megtérésre: abból, hogy nem szerettük Őt

mindenek felett, és felebarátunkat, mint önmagunkat. Ha bűnbánó szívvel jövünk Jézus keresztjéhez, hallani fogjuk szavát: *„ELVÉGEZTETETT!"* és: *„Ne félj, mert megváltottalak!"* Ő a szeretetlenségünkből is megváltott, azért hogy képesek legyünk szeretni. Igen, ez a szó: *„Elvégeztetett"* egy új forrást nyitott meg: szeretete belénk fog áradni csodálatos vérén keresztül.

A szeretet készen van számunkra. Aki kéri, meg fogja kapni. Szemet fog kapni, hogy lássa mások szükségét és szenvedését, kezeket, amelyek jót cselekednek, és mindenek felett egy szívet, amely áttüzesedett, és túlcsordul a szeretettől. Volna-e más imádság, amelyre Jézus inkább válaszolna, mint a szeretetet kérő imára? Az Ige elmondja, hogy ez mindennél fontosabb. Arra váltott meg minket, hogy visszaformáltassunk az Ő képére, hogy a szeretet jellemvonását hordozzuk, a legszentebb jellemvonást, melyet az ember hordhat. Ekkor életünk végén kegyelmet kapunk, amikor Krisztus ítélőszéke előtt meg kell jelennünk. A pusztító szavak hallása helyett: *„Távozzatok tőlem, ti kárhozottak!"*, a kegyelem szavát fogjuk hallani: *„Jertek én Atyámnak áldottai, örököljétek az Országot!"* (Mt 25,34)

Ó, Jézus, mivel Te tökéletes Szeretet vagy, Téged kérlek: Ne tűrj meg semmit sem bennem, ami a szeretet ellen vét. Segíts gyűlölnöm szeretetlenségemet és adj megtérő szívet, amely új életre fog vezetni. Adj olyan szemeket, amelyek meglátják, ha mások mellett közömbösen elmentem, ha megbántottam másokat. Add a Te világosságodat, és mutasd meg, mikor hagytam, hogy mások hiába várjanak egy szeretetteljes pillantásra, szóra vagy cselekedetre. Mivel Te azért ontottad véredet, hogy szeretetre válts meg engem, kívánom, hogy a váltságod kézzelfoghatóvá váljon életemben. Nem adom fel a harcot, amíg ez a változás meg nem történik, hogy szereteted élni kezdjen bennem, és áradjon belőlem mások felé is! Hiszem, hogy a Te dicsőségedre ezt véghez fogod vinni bennem, és kegyelmedből örök szabadulásra juttatsz a Te országodban. Ámen.

M. Basilea Schlink

(A Mária-nővérek közösségének engedélyével közöltük.)

Tartalomjegyzék

Katona István: Jön az Úr... 3
Carlo Carretto: »Amikor eljön az, akinek el kell jönnie« (Jn 4,25) 4
Tiborné Teimel Éva: Találkozás az Úrral... .. 6
T. Mária: Jézus átölel gyógyító szeretetével. 8
Gázai Dorotheusz: Az atyák bölcsességéből. 10
Prohászka: A kis Jézus megszületett... örvendjünk 11
SZENT PÉLDAKÉPEINK: *Szabados Anzelm:* Viennay Szent János 2. rész .. 12
Gabriele Kuby: A széles út az okkultizmus felé: Harry Potter 13
Martin Müller: Én vagyok Mária... 15
M. Basilea Schlink: Ami a gyónásainkból sokszor kimarad: Önfejűség 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta.

Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306

Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István

Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa

Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes

Készült: ETO-Print Nyomdaipari Kft.

Felelős vezető: Balogh Mihály

ISSN 0865-2805 B/EL./28/1992

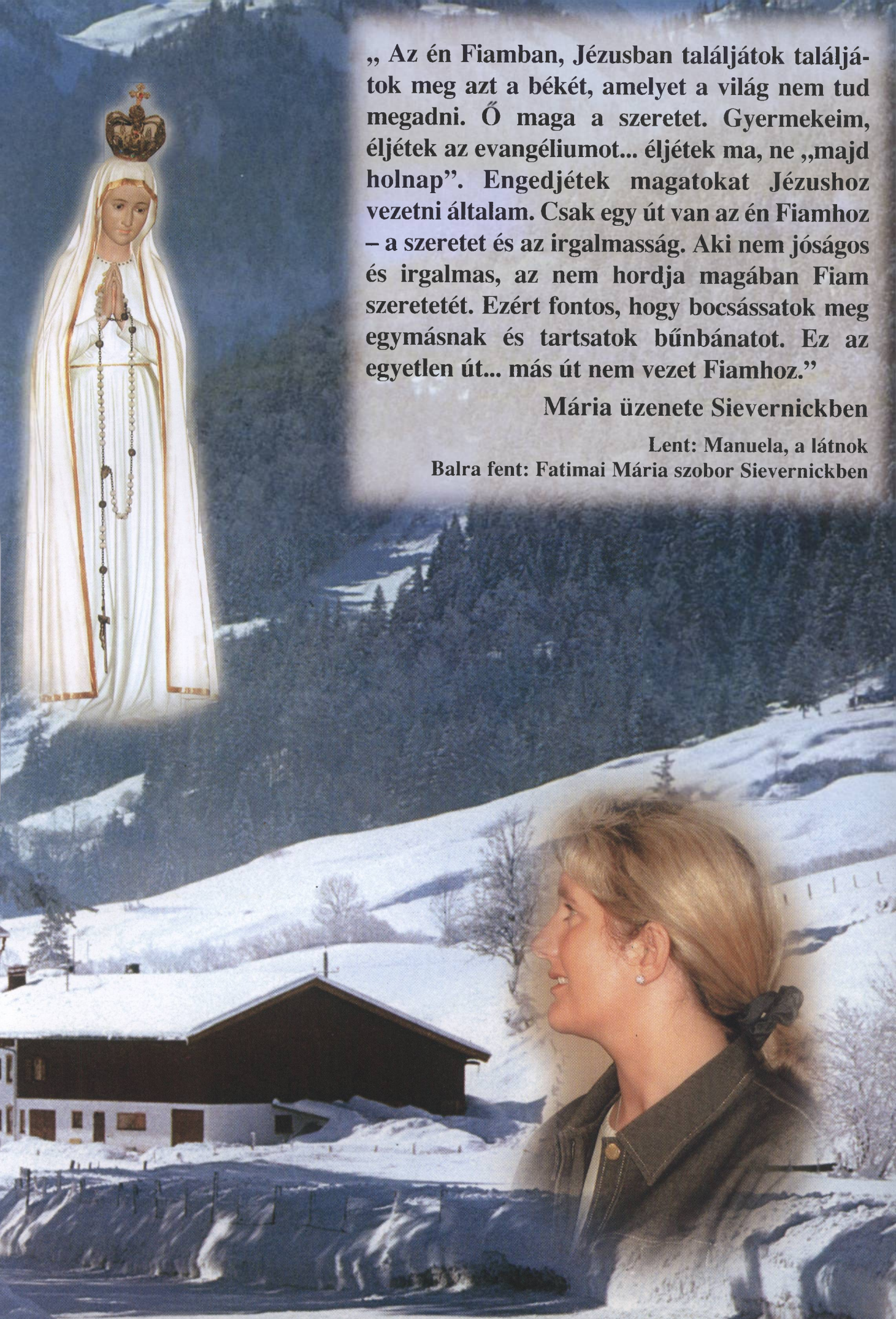
Szeretett Testvéreink!

Karácsonyi köszöntővel kopogtatunk otthonotok ajtaján. Szívből kívánjuk, szálljon Mindnyájatok szívébe Isten földreszállott Szent Fiának békéje és szeretete. Könyörögjünk egy szívvel-lélekkel, hogy korunk embere számára is jöjjön el a Megváltó Jézus Krisztus: *„Jöjj el népek várakozása, Úr Jézus! Örvendeztess meg minket isteni jelenléteddel! Nagy szükségünk van tanácsra, segítségre, oltalomra. Ha saját erőnkből akarunk választani jó és rossz között, könnyen tévedésbe esünk, s észrevétlenül a csalárdság áldozatai leszünk. Ha jók szeretnénk lenni, hiányzik belőlünk az erő és bizalom. Amikor ellene akarunk szegülni a gonosznak, gyakran gyöngének bizonyulunk, és alul maradunk. Jöjj, Uram, világosítsd meg vakságunkat! Jöjj segítségére a gyarló, gyönge embernek! Jöjj el, isteni dicsőség fénye! Jöjj el, isteni erő és bölcsesség! Tedd fényessé éjszakánkat, oltalmazz a veszélyben, tedd látóvá vakságunkat, erősítsd bátorságunkat! Vezess kézenfogva minket, hogy hűségesen, szent akaratod szerint járjunk földi zarándokutunkon, míg végül fölveszel az örök hazába, amelyet Te alapítottál és magad építettél föl. Amen."* (Szent Bernát)

Szent Karácsony ünnepén és az új esztendőben Isten Fiának, Jézus Krisztusnak áldása legyen Mindnyájatokkal! Szeretettel:

Marana Tha szerkesztőség

Címünk: 1146 Bp. Thököly út 120. Tel/fax: 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60

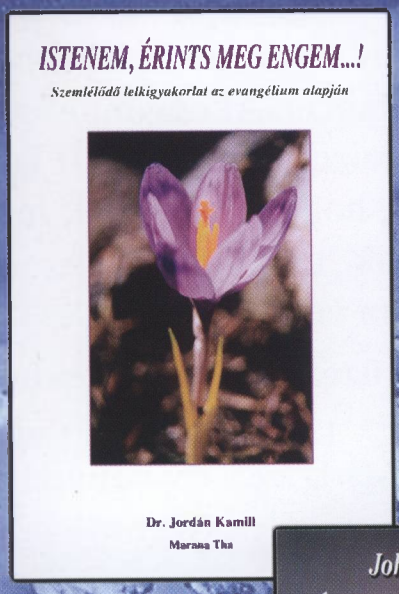

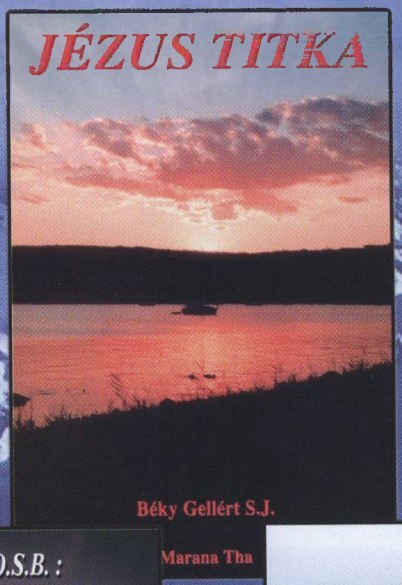
„ Az én Fiamban, Jézusban találjátok találjátok meg azt a békét, amelyet a világ nem tud megadni. Ő maga a szeretet. Gyermekeim, éljétek az evangéliumot... éljétek ma, ne „majd holnap". Engedjétek magatokat Jézushoz vezetni általam. Csak egy út van az én Fiamhoz – a szeretet és az irgalmasság. Aki nem jóságos és irgalmas, az nem hordja magában Fiam szeretetét. Ezért fontos, hogy bocsássatok meg egymásnak és tartsatok bűnbánatot. Ez az egyetlen út... más út nem vezet Fiamhoz."

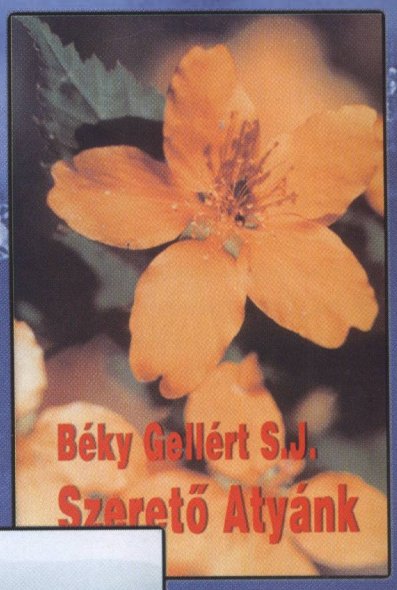
Mária üzenete Sievernickben

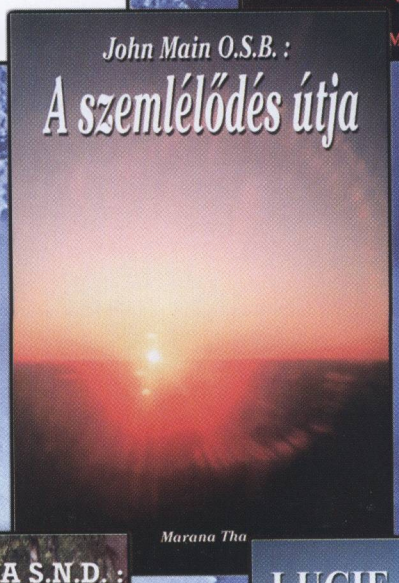
Lent: Manuela, a látnok
Balra fent: Fatimai Mária szobor Sievernickben

Új könyveink...

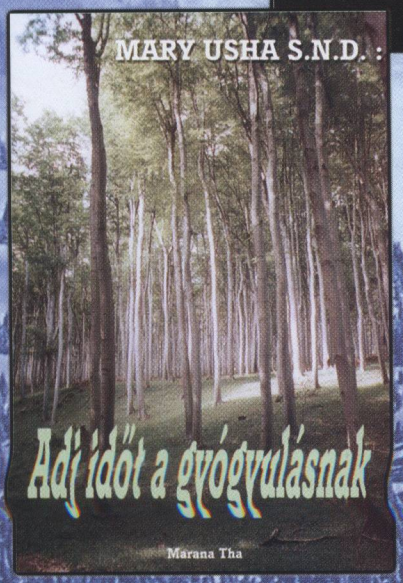

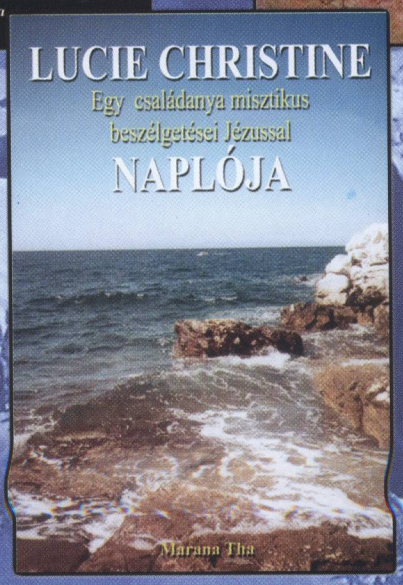

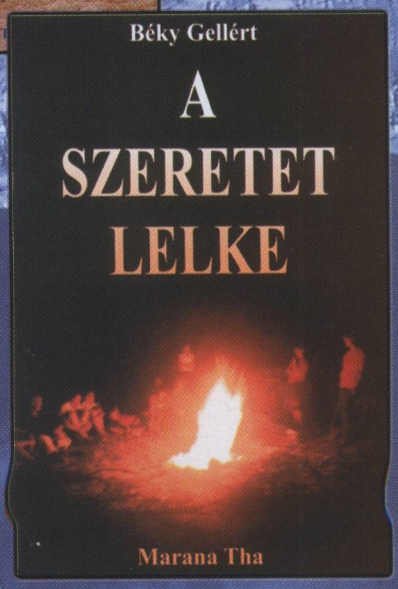

...szeretettel ajánljuk

150 Ft